

РЕШЕНИЕ

№ 5959

гр. София, 23.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **6307** по описа за **2011** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Б. М. Х. от [населено място], срещу Решение от 27.03.2011г., постановено по нахд № 1172/2011 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 110-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №85971/12.11.2010г., издадено от заместник-началник на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на основание чл.179,ал. 2 вр. 1,т.5 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ му е наложена глоба в размер на 100 лв. за извършено нарушение по чл.25,ал.2 ЗДвП.

В касационната жалба се иска отмяна на решението и НП, с доводи за неправилни изводи на съда за доказаност на извършеното деяние от касатора, неправилност на преценката на доказателствата и липсата на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на НП, необсъждане на всички доказателства, които оплаквания са касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – неправилно приложение на закона.

Ответникът по касационната жалба-Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ не е ангажирал становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба, а решението като правилно и законосъобразно – да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Районният съд е приел, че обжалваното пред него НП и АУАН са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения и на процесуалните правила в производството по издаването им. От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установена посочената в АУАН и НП фактическа обстановка, а именно: на посочената в НП и АУАН дата място и час при частично навлизане в съседна пътна лента касаторът при извършване на маневра по пристрояване от лявата към средната лента, по която се е движел направо тролейбус, частично е навлязъл в съседна пътна лента и не е пропуснал пътните превозни средства, които се движат по нея, с което е реализирал и пътно-транспортно произшествие с попътно движещия се тролейбус.

Изложената фактическа обстановка е приета за установена от съда от събраните в хода на съдебното следствие доказателства – съдържащите се в административно-наказателната преписка писмени доказателства и от показанията на свидетелите Н. – актосъставител, А. – свидетел при съставянето на АУАН, А. – шофьора на тролейбуса и Б. – намиращ се в автомобила на касатора, които еднозначно са възпроизвели фактите, подкрепени и от приетата скица и от описаните щети в протокола за ПТП по двата автомобила. Показанията на свидетеля Б., непротиворечащи на дадените от свидетеля А. е прието за установено, че ударът е настъпил след навлизане на управлявания от касатора автомобил в пътната лента на движение на тролейбуса.

Съдът правилно е преценил свидетелските показания като съответстващи на приложените и приети от съда по реда на чл. 283 НПК вр. чл. 84 З. писмени доказателства. По тези съображения - като е прието за установено извършването на деянието от касатора при форма на вината самонадеяност и съставомерност по чл. 25, ал. 2 ЗДвП, извършено, въззивният съд е потвърдил наказателното постановление като законосъобразно.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол. Така постановеното от районния съд е правилно, като не е налице релевираното с касационната жалба основание за отмяна. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи за законосъобразност на обжалваното НП кореспондират с приетото за установено и доказателствата по делото. На основание чл. 218, ал. 2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението, както и за съответствието му с материалния закон, следи служебно.

Приетите доказателства по делото пред първата инстанция сочат на извод за установеност на извършеното деяние, описано в НП. Съдът е основал изводите си на всички събрани доказателства по делото-писмени и гласни, като подробно е обсъдил същите. Показанията на свидетелите правилно са преценени като съответстващи на приетите писмени доказателства и като потвърждаващи факти и обстоятелства, които се установяват и от останалите доказателства по делото. Поради това не налице основание за неправилност на преценката на съда по доказателствата и не следва извод за неустановеност на деянието, описано в мотивите на АУАН и НП, съответно до липсата на извършено административно нарушение от касатора.

С чл.25,ал.2, предложение второ от ЗДвП когато маневра свързана с частично навлизане частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. От текста на тази норма следва, че за съставомерността на деянието са относими следните факти: извършване на маневра частично навлизане в съседната пътна лента и движещо се по нея друго пътно превозно средство, на което не е пропуснал да премине, които факти се съдържат в НП и АУАН. Неоснователни са доводите за неправилност на преценката на въззивния съд за липсата на процесуални нарушения поради лаконичност на описанието на деянието и невъзпроизвеждане на текста на нарушената разпоредба. Видно от съдържанието на НП и АУАН, извършеното от касатора, съответстващо на установените факти, е възпроизведено по начин, който съвпада по смисъл с текста на санкционната норма, с оглед на което е налице описание на нарушението цифровото и словесно и не е допуснато соченото нарушение.

По тези съображения, като е приел установеност на извършеното нарушение и е основал решението си и на събраните доказателства по делото, и е потвърдил НП, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт. С оглед на изложеното, решението на СРС следва да бъде оставено в сила, не е налице е соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна. Не се констатираха пороци на решението, касаещи валидността и допустимостта му за които съдът следи служебно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, предл. второ, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от 27.05.2011г., постановено по нахд № 1172/2011 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 110-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.